

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – trestní řízení proti A

(Věc C-35/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Právo občanů Unie svobodně se pohybovat na území členských států – Článek 21 SFEU – Směrnice 2004/38/ES – Články 4 a 5 – Povinnost mít s sebou průkaz totožnosti nebo cestovní pas – Nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) – Příloha VI – Překročení námořní hranice členského státu na palubě rekreačního plavidla – Režim sankcí použitelný v případě pohybu mezi členskými státy bez průkazu totožnosti nebo cestovního pasu – Režim peněžitých trestů ve formě denních sazeb – Výpočet peněžitého trestu v závislosti na průměrném měsíčním příjmu pachatele – Proporcionalita – Výše trestu ve vztahu k trestnému činu“)

(2021/C 490/06)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastník původního trestního řízení

A

za přítomnosti: Syyttäjä

Výrok

- 1) Právo občanů Unie na volný pohyb stanovené v článku 21 SFEU a upřesněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být s ohledem na ustanovení o překračování hranic uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013 vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, kterou členský stát pod hrozbou trestních sankcí ukládá svým státním příslušníkům povinnost mít u sebe platný průkaz totožnosti nebo cestovní pas, pokud cestují do jiného členského státu, bez ohledu na dopravní prostředek a trasu, za předpokladu, že podmínky těchto sankcí jsou v souladu s obecnými zásadami unijního práva, včetně zásad proporcionality a zákazu diskriminace.
- 2) Právo občanů Unie na volný pohyb stanovené v čl. 21 odst. 1 SFEU musí být s ohledem na ustanovení o překračování hranic uvedená v nařízení (ES) č. 562/2006, ve znění nařízení (EU) č. 610/2013, vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, kterou členský stát pod hrozbou trestních sankcí ukládá svým státním příslušníkům povinnost mít u sebe platný průkaz totožnosti nebo cestovní pas, pokud vstoupí na jeho území přes území jiného členského státu, za předpokladu, že tato povinnost nepodmiňuje právo na vstup a že podmínky sankcí stanovených pro případ porušení této povinnosti jsou v souladu s obecnými zásadami unijního práva, včetně zásad proporcionality a zákazu diskriminace. Cesta do dotyčného členského státu z jiného členského státu uskutečněná na palubě rekreační lodi a s průjezdem mezinárodními vodami patří za podmínek stanovených v bodě 3.2.5 druhém pododstavci přílohy VI tohoto nařízení mezi případy, kdy lze takový doklad požadovat.
- 3) Článek 21 odst. 1 SFEU a články 4 a 36 směrnice 2004/38, vykládané ve světle čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že brání režimu trestních sankcí, podle kterého členský stát stanoví, že překročení jeho státní hranice bez platného průkazu totožnosti nebo cestovního pasu bude potrestáno peněžitým trestem, který může orientačně činit 20 % čistého měsíčního příjmu pachatele, jelikož takový peněžitý trest není přiměřený závažnosti tohoto trestného činu, který patří mezi méně závažné delikty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 30.3.2020.